

ново съ голѣмо церковно тѣржество въ 1218 година, подѣ наименованіето „Иванъ Асѣнь II.“ Тоя царь е най великія отъ Асѣньовцитѣ; и ако и да е приелъ царството въ едно най растроено положеніе, но той е успѣлъ до толкова да го заягкчи и разширочи, както то не е было отъ времето на Царь Симеона преди повече отъ 300 год., и каквото положеніе въ всяко едно отношеніе, Българското царство никога вече не е можило да достигни. Тоя царь е былъ при това много добръ и благочестивъ. Той е заповѣдалъ да се построятъ много Монастири и Черкови, между които най забѣлежителната е църквата Св. 40 Мъчениковъ въ Тѣрново (за която по горѣ постранно се разказа); той ги е при това дарилъ и украсилъ съ бисери и драгоценни камани и проч. Слѣдъ една година въ 1219 год. царь Иванъ Асѣнь II се женилъ за Марія, дщерица на Маджарскія царь; а понеже по него време Латинското царство zelo да отпадва, а за царь былъ превъзгласенъ едно малко момче Балдуинъ II въ 1228 год., и понеже Латинскитѣ Велможи въ Цариградъ пожелали да призовѣтъ Ивана Асѣня II за да управлява като Регентъ царството ѣмъ, то му и предложили да приѣмни управленіето и на Римското царство въ Цариградъ, доде порасте Балдуинъ II, което той и приелъ. А за да утвърди вижда се по ягко това си, ако и временно управление: той и склонилъ да сгоди по малкатѣ си дщерица Елена съ Балдуина II, по предложеніето на Латинскитѣ Велможи въ Цариградъ; но лукавитѣ и предусмотрителнитѣ Латински Калугери (Католици), отблжснали това спогоденіе на Велможитѣ съ Българскія царь Ивана Асѣня II, и въ слѣдствие на това свалили и Балдуина II отъ престоль-тъ; той не е можялъ слѣдователно да се жени за Елена Асѣньова, съ която е былъ вече сгоденъ, както по горѣ се упомяна. Царь Иванъ Асѣнь много се разсърдилъ на Латинитѣ за тая ѣмъ вѣроломна постѣпка, и тѣрсилъ време да си отмѣсти. —

При тия обстоятелственни случки, и около 1225 год, появило се едно ново историческо лице. Въ Епиръ царствозалъ